

Te verschillend? Vind elkaar in je passie voor sport!

DOOR CAROLINE VAN LINDERT

Sinds kort zet ik me als vrijwilliger in voor meer inclusie en diversiteit binnen een sportbond. De praktijk blijkt, niet geheel verrassend, weerbarstiger dan de theorie.

Eerder schreef ik in mijn rol als onderzoeker met collega's dat 'echte inclusie draait om het waarderen van alle individuen, het bieden van gelijke toegang en kansen aan iedereen, en het wegnemen van discriminatie en andere belemmeringen voor participatie. Inclusie heeft als doel dat alle mensen zich thuis voelen, en dat ze zich gerespecteerd en gewaardeerd voelen om wie ze zijn'.

Theorie dus. Maar ook nog steeds een serieuze ambitie voor de sportsector. Ik ken het wel uit ons onderzoek. Maar een concrete oplossing aandragen

voor de dilemma's die voortkomen uit het streven naar inclusie in de echte praktijk is weer andere koek. Wat als je een queer-trainingsavond organiseert om ruimte te geven aan de wens om af en toe in eigen groep te sporten? Hanteer je dan een voorkeursbeleid aan de deur of laat je toch ook niet-queerleden toe? Wat als je leden huiverig zijn om samen te trainen met een geïnteresseerde nieuwkomer met een beperking? Hoe zorg je er dan voor dat de nieuwkomer zich welkom voelt en de leden tegelijkertijd hun vertrouwde avond behouden? En wat als talentvolle jonge vrouwen na een succesvolle lezing grappend de vraag krijgen of het nu weer tijd is voor omgekeerde inclusie (lees: mannen aandacht geven)?

Deze vragen laten het ongemak zien dat er kan zijn als je inclusie wilt nastreven in je vereniging. Van de

meerderheidsgroep verwacht je dat ze ruimte geven aan een minderheidsgroep. In mijn perspectief bieden de zorgen die er zijn een opening om het gesprek aan te gaan en oprecht naar elkaars verhaal te luisteren. Ik neem geen genoegen met de stelling dat 'verenigen met exclusie gepaard gaat'. Je kunt elkaar vinden in dezelfde passie voor de sport. Hoe verschillend je verder ook bent. Dan zal het verschil tussen theorie en praktijk steeds kleiner worden. ●

Caroline van Lindert is senior onderzoeker bij het Mulier Instituut, met een expertise op sporten door mensen met een beperking. Ze is hoofdredacteur van het Engelstalige *Palgrave Handbook of Disability of Sport in Europe*, een verzameling van 19 landenhoofdstukken over hoe sport voor mensen met een beperking in Europa wordt bestuurd en georganiseerd. Ze is daarnaast vrijwillig bestuurslid van de NKBV en XSAC.